

רשומות

קובץ התקנות

15

התוכן

עמוד

189	תקנות שעת-חירום (אכסון במלון), תש"ט—1949
192	תקנות הרוקחים (תיקון), תש"ט—1949
193	תקנות הדיג (תיקון), תש"ט—1949
195	צו מחלות בעלי חיים (שינוי הגדרת "מחלה"), תש"ט—1949
196	צו ההגנה (מניעת רווחים מופקעים) (שירות בר-פיקוח), תש"ט—1949

מדור לשלטון מקומי

197	אכרות תל-אביב (הרחבת אזור העיריה) (מס' 3), תש"ט—1949
198	צו עיריית פתח-תקוה (הרשאת מילווח) (מס' 3), תש"ט—1949
199	חוק עור לחיפה (פתיחת חנויות וסגירתן), תש"ט—1949
200	הודעה בדבר קנס פיגורים על מסים שהוטלו על ידי מועצת עיריית נתניה

כ"מ חס' א' תש"ח, 764

פקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948

תקנות-שעת-חירום (אכסון במלון)

בתוקף הסמכות שהוענקה לו על פי סעיף 9(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1848, מתקין בזה שר העליה תקנות-שעת-חירום אלה:

1. פירוש:

בתקנות אלה —

"מלון" — כולל בית לינה, פנסיון, אכסניה, בית אשפוז, וכל מוסד כיוצא באלה.

"בעל מלון" — כולל את מי שבידיו הנהלת המלון.

2. פקדי אכסון.

(א) שר העליה רשאי למנות פקידי אכסון לצורך תקנות אלה.

(ב) מינוי על פי תקנה זו יכול להיות כללי או מסוייג, כטוב בעיני שר העליה.

(ג) כל מינוי על פי תקנה זו יפורסם ברשומות.

3. צווי אכסון.

(א) פקיד אכסון, רשאי, בצן בחתימת ידו, לחייב בעל מלון לאכסן במלונו אדם הנוכח בצו (הנקרא להלן "מתאכסן") במשך תקופה ובתנאי לינה, כלכלה, ושירות, כמפורש בצו. צו כזה נקרא "צו אכסון".

(ב) ניתן צו אכסון המחייב בעל מלון לאכסן מתאכסן בחדר מסויים במלונו, חייב כל מי שתופס את החדר הנידון לפנותו מיד ולאיש זולת המתאכסן לא תהיה כל זכות לתפוס את החדר או להשתמש בו, וזאת על אף האמור בכל חוזה.

4. פטור מאחריות להפרת חוזה.

התקשר בעל מלון עם אדם בחוזה בנוגע למלון, ולאחר זאת ניתן צו אכסון אשר שלל מבעל המלון את האפשרות לקיים התחייבות שנתחייב בה על פי החוזה, לא ישא בעל המלון בכל אחריות אזרחית כלפי אותו אדם בשל אי-קיום אותה התחייבות.

² ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48), חוס' א', עמ' 1.

5. דמי אכסון.

(א) דמי האכסון שבעל המלון רשאי לגבות בעד קבלת מתאכסן יהיו שווים למחיר המפסימלי שבעל המלון רשאי על פי החוק לגבותו מאת אדם שהתאכסן במלון באותם תנאי הלינה, הכלכלה והשירות.

(ב) דמי האכסון האמורים ישולמו לבעל המלון על ידי האדם שפקיד האכסון יורה עליו, ואם לא הורה פקיד האכסון על אדם כזה — על ידי המתאכסן. דין דמי האכסון כדין חוב אזרחי שאותו אדם או המתאכסן, הכל לפי המקרה, חב לבעל המלון.

6. ביטול צווים ושינויים.

פקיד אכסון רשאי בכל עת לבטל או לשנות צו שניתן על ידי לגבי מלון או חלק ממנו; ואין ביטול צו או שינויו גורע מסמכות פקיד האכסון לתת צו חדש לגבי אותו מלון או לגבי חלק ממנו.

7. ביצוע צווי אכסון.

כל שוטר וכל אדם שהורשה לכך על ידי פקיד אכסון רשאי להשתמש בכוח במידה הדרושה לביצוע צו אכסון.

8. מסירת צווים.

(א) צו אכסון יימסר, ככל האפשר סמוך לנתינתו, לבעל המלון ולמתאכסן שהצו נוגע להם; אך אי-מסירת הצו או איחור מסירתו אינם פוגעים בתקפו ואינם מעכבים את ביצועו.

(ב) צו שהוצג במקום בולט על פני מלון או בתוכו, רואים אותו כאילו נמסר לבעל המלון בשעה שהוצג.

9. ועדות ערעור.

(א) מינה שר-העליה פקיד אכסון, ימנה שר המשפטים ועדת ערעור או ועדות ערעור לצורך תקנות אלה.

(ב) ועדת ערעור תהיה של שלושה חברים. היושב ראש יהיה שופט שלום.

(ג) מינוי של ועדת ערעור יכול להיות כללי או לשטח מסויים, ככל שנראה

לשר המשפטים.

(ד) הודעה על כל מינוי של ועדת ערעור ועל הכתובת של כל ועדת ערעור,

תפורסם ברשומות.

10. ערעור.

(א) הרואה עצמו נפגע על ידי צו אכסון רשאי, תוך שבעה ימים מהיום בו

הגיע הצו לידיעתו, לערער עליו בפני ועדת ערעור.

(ב) הערעור יוגש לוועדת הערעור בכתב והעתק ממנו — לפקיד האכסון שנתן,

את הצו.

(ג) הגשת ערעור על צו אכסון אינה מעכבת את ביצוע הצו.

(ד) ועדת הערעור רשאית לאשר את צו האכסון או לבטלו.

11. ועדות ערעור — סדרי דיון.

(א) ועדת ערעור מחליטה את החלטותיה ברוב דעות.

(ב) לועדת ערעור סמכויות כאילו היתה ועדת חקירה שנתמנתה לפי פקודת ועדות החקירה ושהוענקו לה כל הסמכויות שאפשר להעניק לועדת חקירה כזאת לפי סעיף 5 לפקודה האמורה.

(ג) ועדת ערעור קובעת בעצמה את סדרי דיוניה ועבודתה במידה שלא נקבעו בתקנות אלה.

12. סופיות.

אין לערער על צו אכסון או על החלטה של ועדת ערעור בפני כל בית משפט או בית דין שהוא.

13. מסירת ידיעות.

בעל מלון חייב, ככל שיידרש על ידי פקיד אכסון, למסור לו ולשליחיו ידיעות בנוגע לאפשרויות האכסון במלונו ובנוגע לבני האדם הדרים בו וכן ידיעות אחרות ומסמכים אשר לדעת פקיד האכסון עשויים הם להקל עליו את השימוש בסמכויות הנתונות לו על פי תקנות אלה.

14. זכות כניסה.

לפקיד האכסון ולשליחיו הזכות להיכנס בכל עת לכל מלון ולבדקו, ככל שיראו צורך בכך.

15. ראיות.

(א) תעודה חתומה בידי שר העליה המאשרת שמוסד מסויים הוא מלון, כמשמעותו בתקנות אלה, משמשת ראיה חותכת לכך.

(ב) מסמך שנראה מתוכו כי הוא תעודה חתומה בידי שר העליה או צו חתום בידי פקיד אכסון, רואים אותו כתעודה כזאת או כצו כזה, כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר.

(ג) מסמך שנראה מתוכו כי הוא העתק מהחלטה של ועדת ערעור, מאושר כהעתק נכון על ידי יושב ראש הועדה, רואים אותו כהחלטת ועדת ערעור, כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר.

16. עבירות וענשים.

(א) העובר על צו אכסון, או על הוראה שבצו אכסון, דינו — מאסר עד שלושה חדשים או קנס עד מאה לירות או שני הענשים כאחד.

(ב) בעל מלון שאינו ממלא אחרי חובה המוטלת עליו על פי תקנה 13, דינו — מאסר עד שלושים יום או קנס עד חמישים לירות או שני הענשים כאחד.

¹ חוקי א"י, כרך א', פרק כ"א, עמ' 152.

17. שמירת חוקים אחרים.

האמור בתקנות אלה אינו בא למעט מכוחו של כל חוק אחר.

18. שם.

לתקנות אלה ייקרא "תקנות שעת-חירום (אכסון במלון), תש"ט—1949".

ט"ז באייר תש"ט (15 במאי 1949).

משה שפירא
שר העליה

פקודת הרוקחים

תקנות הרוקחים (תיקון)

בתוקף סמכותו לפי סעיף 47 לפקודת הרוקחים¹, וסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², מתקין בזה שר הבריאות תקנות אלה:

1. תיקון-תקנות הרוקחים.

תקנה 2 לתקנות הרוקחים³, תתוקן כך:

בתקנת משנה (2), במקום פסקה (ג), תבוא פסקה זו:

"(ג) (i) למד רוקחות לפחות שלוש שנים אקדמיות באוניברסיטה או בבית ספר לרוקחים שהמנהל מכיר בהם, וקיבל דיפלום ברוקחות שהמנהל מכיר בו; או

(ii) (1) למד רוקחות לפחות שתי שנים אקדמיות באוניברסיטה או בבית ספר לרוקחים שהמנהל מכיר בהם ושהם נדרשו לרוקחות שתי שנות-לימודים אקדמיות בלבד,

(2) וקיבל לא יאוחר משנת 1933 דיפלום ברוקחות, שהמנהל מכיר בו, לאחר שעבד עבודה מעשית ברוקחות שנתיים לפחות לפני קבלתו;

(3) ועבד עבודה מעשית ברוקחות לפחות שנתיים אחרונות שלפני הגשת הבקשה לרשיון;

(iii) הרשות בידי המנהל לוותר על הדרישה בסימן (iii) (3) ובמקום זה

מבטל, תש"ט, 2/2

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק ק"י, עמ' 1102.

² ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48), תוס' א', עמ' 1.

³ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2007.

לדרוש שהמבקש יעבוד עבודה מעשית ברוקחות במדינת ישראל
במשך תקופה שיראה לטוב, אך לא יותר משנתיים.

2. שס.

לתקנות אלה ייקרא "תקנות הרוקחים (תיקון), תש"ט-1949".

א' באדר תש"ט (2 במרס 1949)

משה שפירא
שר הבריאות

פקודת הדיג, 1937

תקנות הדיג (תיקון)

בתוקף סמכותו לפי סעיף 9 לפקודת הדיג, 1937¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד)
לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948², מתקין בזה שר החקלאות תקנות
אלה:

1. תיקון תקנות הדיג.

תקנות הדיג, 1937³, יתוקנו כך:

(א) בתקנה 2 —

- (1) בתקנת משנה (2)⁴, תימחק הפסקה שלאחר פסקה (ד).
(2) במקום תקנות משנה (2) (א) ו-(2) (ב) תבוא תקנת משנה זו:
"2 (א) רשיון דיג ובקשת רשיון דיג, פרט לרשיונות ולבקשות לפי
הסעיפים הקטנים (1) (ב) ו-(2) מסעיף 3 לפקודה, ייערכו בטופס שיקבע
פקיד הדיג הראשי".

789, תמ"א, תמ"ב

- (3) במקום תקנת משנה (3) תבוא תקנת משנה זו:
"3 (א) אגרה של לידה אחת תיגבה בעד כל רשיון דיג, שאינו רשיון
לפי הסעיפים הקטנים (1) (ב) או (2) מסעיף 3 לפקודה ושאינו רשיון
דיג למים פרטיים; רשיון דיג למים פרטיים פטור מאגרה; האגרה
בעד רשיון לפי הסעיפים הקטנים (1) (ב) או (2) מסעיף 3 לפקודה
תיקבע על ידי שר החקלאות בכל מקרה ומקרה לפי נסיבות הענין."
(4) במקום תקנת משנה (5) תבוא תקנת משנה זו:
"5 (א) תקפו של רשיון דיג יפקע בתאריך הנקוב בו, אך לא יאוחר מתום

¹ ע"ר מס' 667 מיום 18.12.37 חוס' 1, עמ' 137.

² ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48), חוס' א', עמ' 1.

³ ע"ר מס' 669 מיום 25.2.37, חוס' 2, עמ' 86.

⁴ ע"ר מס' 1138 מיום 6.11.41, חוס' 2, עמ' 1376.

שנה לאחר יום נתינתו. הבקשה לחידוש הרשיון תוגש לא יאוחזר משלוח-
שים יום לפני תום תקפו.

(5) במקום תקנות משנה (9) ו-(10) יבואו תקנות משנה אלה:
„(9) רשיונות לפי תקנת משנה (8) יינתנו לתקופה של שנה אחת והאגרה
השנתית בעדם תהיה —

לסירה או לספינה ממונעת באופן מיכני, שארכה הכללי	
עולה על 10 מטר	5.—
לסירה ממונעת באופן מיכני, שארכה הכללי	
אינו עולה על 10 מטר	3.—
לכל סירה אחרת	2.—

כמות, שנים, 889

(10) פקיד הדיג הראשי יהיה רשאי, לפי שיקול דעתו, להוציא העתק
של רשיון דיג שאבד או שנשמד; בעד כל העתק תיגבה אגרה של
250 מיל.

(ב) במקום תקנה 3 תבוא תקנה זו:

3. פריקת דגים מספינות זרות.

(1) פקיד הדיג הראשי מוסמך לתת רשיונות לפריקת דגים מספינות
שאינן רשומות בישראל, בהתאם להוראות סעיף קטן (1) מסעיף 4
לפקודה.

(2) ההתחייבות והרשיון לפי סעיף קטן (1) מסעיף 4 לפקודה ייערכו
בטופס שיקבע פקיד הדיג הראשי.

(3) הרשיון לפי תקנה זאת יינתן לתקופה של חודש ימים ותיגבה
בעדו אגרה של לירה אחת.

(4) רשיון כזה לא יקנה לבעליו זכות —

(א) לדוג במימי ישראל;

(ב) לפרוק דגים בחופי ישראל ללא רשיון יבוא וללא תשלום מכס.

במידה שהוא חייב בהם לפי נסיבות הענין.

(ג) בתקנה 4² —

(1) בתקנת משנה (7) יימחקו המלים „הכללי או המיוחד“.

(2) תיווסף תקנת משנה זו:

„(8) אסור לדוג בים כנרת על ידי השלכת מערכת של חכות —

הקשורות לחוט אחד, בזו אחר זו — על דגים“.

כמות, שנים, 110

(ד) בתקנה 6 יימחק המספר „VI“.

(ה) אחרי התקנה 13 תיווסף תקנה זו:

¹ ע"ר מס' 998 מיום 4.4.40, תוס' 2, עמ' 473.

² ע"ר מס' 1410 מיום 17.5.45, תוס' 2, עמ' 443.

³ ע"ר מס' 1113 מיום 10.7.41, תוס' 2, עמ' 884.

אדם שקיבל רשיון דיג לפי תקנות אלה חייב למסור לפקיד הדיג הראשי
דין וחשבון למטרות סטטיסטיות, לתקופה ועל טופס שייקבעו על ידו,
בכל הנוגע לכמות הדגים שהעלה, גדלם, מינם, סוגם ואיכותם.

(1) התוספות א, ב, ג, ד ו-ה לתקנות בטלות ובכותרת לתוספת ו תימחק

האות "ו".

2. שם.

לתקנות אלה ייקרא "תקנות הדיג" (תיקון), תש"ט—1949.

י"ג באייר תש"ט (12 במאי 1949)

דב יוסף

שר החקלאות

פקודת מחלות בעלי חיים, 1945

צו בדבר שינוי הגדרת "מחלה"

בחוקף סמכותו לפי סעיף 2 (2) לפקודת מחלות בעלי חיים, 1945, והסעיפים
14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, מצווה בזה שר
החקלאות לאמור:

1. שינוי הגדרת "מחלה".

הגדרת "מחלה" בסעיף 2 (1) לפקודה תשונה כך:

(1) יתווסף המלות:

לפטוספרוזיס בצאן,

סימום מעיים בצאן,

פרציה מדבקת (Ecthyra contagiosa) בצאן.

(2) תימחק מחלת מטמן התא בעופות (Cell inclusion disease of poultry).

2. שם.

לצו זה ייקרא "צו מחלות בעלי חיים (שינוי הגדרת "מחלה"), תש"ט—1949".

י"ג באייר תש"ט (12 במאי 1949)

דב יוסף

שר החקלאות

¹ ע"ר מס' 1457 מיום 24.11.45, תוס' 1, עמ' 155.

² ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48), תוס' א, עמ' 1.

תקנות ההגנה (מניעת רווחים מופקעים), 1944

אכרזה על שירות כשירות בר-פיקוח

בתוקף סמכותו לפי תקנה 3א לתקנות ההגנה (מניעת רווחים מופקעים),
1944¹, מצווה בזה המפקח על התעבורה, שהוא רשות מפקחת לצורך התקנה
האמורה, לאמור:

1. הכרות שירות כבר-פיקוח.

שירות ההסעה וההובלה במוניות בכל השטח שחל עליו המשפט של מדינת
ישראל מוכרז בזה כשירות בר-פיקוח לצרכי תקנות ההגנה (מניעת רווחים
מופקעים), 1944.

2. השם.

לצו זה ייקרא "צו ההגנה (מניעת רווחים מופקעים) (שירות בר-פיקוח)."
תש"ט—1949.

ט' באייר תש"ט (8 במאי 1949)

מיכאל לוברסקי
המפקח על התעבורה
רשות מפקחת

¹ ע"ר 1359 מיום 14.9.44, תוס' 2, עמ' 726.

מדור לשלטון מקומי

פקודת העיריות, 1934

אכרזה על הרחבת האזור של עירית תל-אביב

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5 לפקודת העיריות, 1934, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948², ולאחר עיון בדין-וחשבון של ועדת חקירה בהתאם להוראות סעיף 5 האמור, מכרין בזה שר הפנים לאמור:

1. הרחבת האזור של עירית תל-אביב.

אזור עירית תל-אביב כמפורט תחת השם "תל-אביב" בתוספת הראשונה לפקודת העיריות, 1934 (מפי שתוקנה)³, יורחב ובמקום הפירוט שבתוספת האמורה יבוא פירוט זה:

גושי הערכת מס הרמז העירוני

6901 עד 6949 (ועד בכלל), 6951 עד 6965 (ועד בכלל), 7001 עד 7017 (ועד בכלל); 7041, 7042, 7051, 7052, 7053.
חלקות מס' 1 עד 30 (ועד בכלל) בגוש 7019.
חלקות מס' 95, 97, 104 ו-105 בגוש 7037.

גושי רישום קרקע

6034, 6110, 6111, 6129 עד 6138 (ועד בכלל), 6146 עד 6153 (ועד בכלל), 6164, 6212 עד 6217 (ועד בכלל), 6623 עד 6632 (ועד בכלל), 6634, 6635, 6636, 6637, 6646 עד 6651 (ועד בכלל), 6896, 6900, 6950, 6966, 6967, 6969 עד 6986 (ועד בכלל), 7060 עד 7063 (ועד בכלל), 7065 עד 7069 (ועד בכלל), 7077, 7093 עד 7110 (ועד בכלל).
6106 פרט לחלקות מס' 6, 9 עד 35 (ועד בכלל), ואותו חלק של חלקה 36 הנמצא ממזרח לקו הנמשך צפונה מהפינה הצפונית-מערבית של חלקה 6.
6107 פרט לחלקות מס' 6 עד 8 (ועד בכלל), 11 עד 25 (ועד בכלל), 33 עד 36 (ועד בכלל), 42 עד 49 (ועד בכלל), 55 ו-62 עד 68 (ועד בכלל).

¹ ע"ר מס' 414 מיום 12.1.34, תוס' ג, עמ' 1.

² ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48), תוס' א, עמ' 1.

³ קובץ התקנות 2 מיום ח' באדר תש"ט (9.3.49), עמ' 47.

6108 פרט לחלקות מס' 1 עד 7 (ועד בכלל), 9 עד 29 (ועד בכלל), 31 עד 41 (ועד בכלל), 43 עד 48 (ועד בכלל), 53, 54, 61 עד 65 (ועד בכלל), ו-196 עד 203 (ועד בכלל).

6143 פרט לחלקה 52 ואותו חלק מהגוש הזה הנמצא ממזרח לחלקה 52 האמורה. חלקות 1 עד 6 (ועד בכלל), 35 עד 43 (ועד בכלל), 61, 64 מגוש 6638. תחומי האזור המפורט לעיל מסומנים בקו כחול במפה של תל-אביב וסביבתה, החתומה על ידי שר הפנים בתאריך ד' באייר תש"ט (3 במאי 1949) והערוכה בקנה מידה של 1:20,000. העתקים מהמפה האמורה נמצאים במשרדי עיריית תל-אביב וכל אדם זכאי לראותם שם משעה 10 בבוקר עד שעה 12 בצהריים, בימים שמשרדי העירייה פתוחים לקהל.

2. ש.ס.

לאכרזה זו ייקרא "אכרזות תל-אביב (הרחבת אזור העירייה) (מס' 3), תש"ט—1949".

ד' באייר תש"ט (3 במאי 1949)

משה שפירא
שר הפנים

פקודת העיריות, 1934

צו בדבר הרשאת מילווח לעיריית פתח-תקוה

בתוקף סמכותו לפי סעיף 81 לפקודת העיריות, 1934, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, מצווה בזה שר הפנים לאמור:

1. רשות לעיריית פתח-תקוה לקבל מילווח.

לעיריית פתח-תקוה תהיה הרשות לקבל מאת קופת מילווח וחסכון של העובדים בע"מ פתח-תקוה, מילווח בסכום שלא יעלה על שלושת אלפים לירות לשם מימון חלק מהוצאות בנייתו של בית נכים.

2. ש.ס.

לצו זה ייקרא "צו עיריית פתח-תקוה (הרשאת מילווח) (מס' 3), תש"ט—1949".

ג' באייר תש"ט (2 במאי 1949)

משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ר מס' 414 מיום 12.1.34, תוס' 1, עמ' 1.

² ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48), תוס' א', עמ' 1.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לחיפה בדבר פתיחת עסקים וסגירתם

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה בזה ועדת העירייה חיפה חוק עזר זה:

1. פירושים.

בחוק עזר זה:

1. "חנות" — פירושה כל מקום באזור העירייה חיפה שבו מתנהל עסק, או בית מלאכה, למעט בית אוכל, בית עינוג, מלון, פנסיון או בית מרקחת;
"בית אוכל" — כל מקום באזור העירייה חיפה שבו מוכרים צרכי אוכל או משקאות לשם אכילה או שתיה בו במקום;
"בית עינוג" — כל מקום באזור העירייה חיפה שבו עורכים שעשוע ציבורי כמשמעותו בפקודת שעשועים ציבוריים, 1935;
"ימי מנוחה" — הימים שנקבעו בפקודת ימי מנוחה, תש"ח—1948,¹ כימי מנוחה במדינת ישראל וכוללים את ליל תשעה באב.
"פתוח" — כולל גם אי סגירת מקום פתוח וכן עשיית עסק, מלאכה או עינוג והגשת אוכל או משקה בתוך מקום סגור.

2. ימי מנוחה.

- (א) בימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח, חנות או בית עינוג.
(ב) ביום הכיפורים או בליל תשעה באב לא יפתח אדם, ולא ירשה לפתוח, בית אוכל.
(ג) הוראות סעיף זה לא יחולו על בעל חנות, בעל בית אוכל או בעל בית עינוג שאינו יהודי, הסוגר אותו בשבתם ובחגיהם של בני עדתו.

3. שעות סגירת עסקים.

- (א) בימים שאינם ימי מנוחה, לא יפתח אדם, ולא ירשה לפתוח —
(1) חנות לממכר מזון, למעט קיוסק הנזכר בפסקה (2), — בין השעות 8 בערב עד 5 בבוקר בקיץ, ובין השעות 7 בערב עד 6 בבוקר בחורף;
(2) קיוסק לממכר פירות, שוקולדה, סיגריות, עתונים או משקאות קרים (לא משכרים) — בין השעות 12 בלילה עד 5 בבוקר;
(3) חנות לממכר פרחים — בין השעות 10 בערב עד 5 בבוקר;

¹ ע"ר מס' 414 מיום 12.1.34, תוס' 1, עמ' 1.

² ע"ר מס' 496 מיום 28.2.35, תוס' 1, עמ' 49.

³ ע"ר מס' 4 מיום ב' בסיון תש"ח (9.6.48), תוס' א', עמ' 12.

(4) כל חנות שלא פורשה בפסקות (1)–(3), פרט למאפיה וטחנת קמח, — בשעות 7 בערב עד 5 בבוקר בקיץ, ובשעות 7 בערב עד 6 בבוקר בחורף;

אולם כל אחד מהימים כ"ו, כ"ז וכ"ח באלול; ח', י"א, י"ב וי"ג בתשרי; ז' באדר עד ט"ו בו; י"א, י"ב וי"ג בניסן וב', ג' וד' בסיון, מותר בו — אם אינו חל בשבת — לפתוח כל חנות, למעט קיוסק הנזכר בפסקה (2), עד שעה 10 בערב.

(ב) בסעיף זה —

"קיק" — פירושו התקופה בין ה' 1 באפריל ובין ה' 30 בספטמבר;

"חורף" — התקופה בין ה' 1 באוקטובר ובין ה' 31 במרס.

4. עבירות וענשים.

העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס עד 20 לירות.

5. ביטול.

חוק העזר בנידון שעות הסגירה של החנויות בחיפה, הדר הכרמל, 1939, בטלים.

6. שם.

לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לחיפה (פתיחת חנויות וסגירתן), תש"ט — 1949".

שבתאי לוי

יושב ראש ועדת העירייה חיפה

נתאשר.

י"ד באייר תש"ט (13 במאי 1949)

משה שפירא
שר הפנים

פקודת העיריות, 1934

(סעיף 114 א)

הודעה על החלטתה של מועצת עיריית נתניה בדבר קנס פיגורים

מודיעים בזה, שמועצת עיריית נתניה החליטה, שקנס פיגורים בשיעור של 20 למאה יוסף על כל סכום של-מס רכוש לעירייה, מס עירייה כללי ומס חינוך, שהוטל

1 ע"ר מס' 893 מיום 7.6.39, תוס' 2, עמ' 352.

על-ידי מועצת עיריית נתניה, ושלא שולם תוך ששה חדשים מהיום בו חל תשלומו
לפי הוראות הפקודה.

ע. בן-עמי
ראש עיריית נתניה

נתאשר.

כ"ט בניסן תש"ט (28 באפריל 1949)

משה שפירא
שר הפנים

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).